

Yavru Fındık Faresi Kuşburnu Meyvesini Arıyor

Ormanda akşam olmak üzere. Çevredeki sesler gittikçe azalıyor. Anne fındık faresi yuvasının girişinden başını çıkardı. Sonra bir sağa, bir sola şöyle bir baktı...

Bazı hayvanlar gündüzleri yuvalarında dinlenir. Akşamları da yiyecek aramak için dışarı çıkarlar. Tıpkı fındık fareleri gibi.

Çocuklar, haydi kuşburnu toplamaya gidiyoruz.

Yaşasın! Beni bekleyin. Ben de kuşburnu yemek istiyorum!

Fındık farelerinin en küçüğü, bu akşam ilk kez diğerlerine eşlik ediyordu.

Bana derler fındık faresi,
Dolaşırım her bir yeri.
Geldi beslenme saati,
Bulmalı meyveleri.

Fındık fareleri yakında kış uykusuna
yatacak. İlkbahar gelene kadar, uzun bir
süreyi yuvalarında uyuyarak geçirecekler.
Bu nedenle şimdi çok iyi beslenmeleri
gerekli.

Anne, buldum!
İşte kuşburnu!

Hayır yavrum, bu
böğürtlen. Kuşburnu
meyvesi kırmızı olur.

Şimdi buldum işte!
Nefis görünüyor.
Hemen mideme
indireceğim.

Hayır yavrum,
bu alıç. Kuşburnu
meyvelerinin şekli
farklı olur.

Bu sefer kesin
buldum!

Hayır kardeşim, bu
kızılçık. Ama rengi
ve şekli kuşburnu
meyvesine çok
benziyor.

Sonunda yavru fındık faresi, aradığı kuşburnu meyvelerini buldu. Bu meyvelerin tadını çok sevdi! O kadar çok kuşburnu yedi ki sonunda karnı kocaman oldu. Neredeyse yürüyecek hâli bile kalmadı. Artık kış uykusuna hazırdı...

